

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1002 ²	Ὑψωσις Τιμίου Σταυροῦ (Α' Κορ. 1,18-24) Τετάρτη 14 Σεπτεμβρίου 2016 πρωί (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

«Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ»

«Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐ-
στί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί» (Α' Κορ. 1,18)

«**Τ**ὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσπο-
τα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζο-
μεν». Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε μία ἀπὸ τὶς
λαμπρότερες ἐορτὲς τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἶνε
δὲ ἐορτὴ ὄχι μόνο θρησκευτικὴ ἀλλὰ καὶ ἐ-
θνικὴ. Σήμερα ἡ ἀγία μας **Ἐκκλησία προβά-
λει τὸν τίμιον σταυρόν**· τὸ σταυρόν, ποῦ γιὰ
πρῶτη φορὰ πῆρε ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ
τὸν ὕψωσε ὡς λάβαρο νίκης καὶ θριάμβου· τὸ
σταυρόν, ποῦ ἡ ἀγία Ἐλένη ἔσκαψε βαθειὰ
στὰ Ἱεροσόλυμα, στὸ Γολγοθᾶ, καὶ τὸν ἀνε-
κάλυψε μέσα στὰ κόπρια ποῦ τὸν εἶχαν ρίξει
οἱ Ἑβραῖοι· τὸ σταυρόν, ποῦ ὕστερα ἀπὸ τρια-
κόσια χρόνια ἕνας ἄλλος ἔνδοξος αὐτοκρά-
τωρ τοῦ Βυζαντίου, ὁ Ἡράκλειος, πῆρε ἀπὸ
τὰ χέρια τῶν βαρβάρων, τῶν Περσῶν, καὶ τὸν
ἔστησε ἐν τόπῳ ἁγίῳ· τὸ σταυρόν, ποῦ κράτη-
σαν οἱ μάρτυρες τῆς πίστεως καὶ οἱ ἥρωες
τῆς φυλῆς· τὸ σταυρόν, ποῦ εἶνε σύμβολο καὶ
σημαία τῆς πατρίδος μας· τὸ σταυρόν, ποῦ κή-
ρυττε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Αὐτὸν προ-
βάλλει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας καὶ καλεῖ τὰ
πιστὰ τῆς τέκνα νὰ τὸν προσκυνήσουν.

Ἀλλὰ φτάνει, ἀγαπητοί μου, νὰ προσκυνᾷ
κανεὶς τὸ σταυρόν γιὰ νὰ λέγεται Χριστιανός;
Καλὸ καὶ ἅγιο τὸ αἶτημα αὐτό, νὰ ἐρχώμαστε
τὴν ἡμέρα αὐτή, ποῦ εἶνε μιὰ δευτέρη Μεγά-
λη Παρασκευή, νὰ ἐρχώμαστε στὸ ναὸν γιὰ νὰ
προσκυνοῦμε τὸν τίμιον σταυρόν· ἀλλὰ χρειά-
ζεται κάτι σπουδαιότερο. Ποιὸ εἶνε τὸ σπου-
δαιότερο; Τὸ σπουδαιότερο εἶνε **νὰ πιστεύ-
ομε**. Τί νὰ πιστεύουμε; **Στὸν ἐσταυρωμένο
καὶ ἀναστάντα Χριστόν**. Νὰ πιστεύουμε ὅπως
πίστευε ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτὸς σήμερα
κηρύττει καὶ λέει· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ
τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ
σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί» (Α' Κορ. 1,18).
Ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ῥητὸ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε,

ἀγαπητοί μου, νὰ πῶ λίγα λόγια, γιὰ νὰ κατα-
λάβουμε τὸ λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅτι
ὁ σταυρὸς γιὰ ἄλλους μὲν εἶνε μωρία καὶ
σκάνδαλο, γιὰ ἄλλους δὲ σοφία καὶ δύναμις.

* * *

Πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας **τί ἦταν ὁ
σταυρὸς πρὸ Χριστοῦ**. Πρὸ Χριστοῦ ὁ σταυ-
ρὸς προκαλοῦσε φρίκη. Ὅπως σήμερα ἡ ἀγ-
χόνη, ἡ λαιμητόμος καὶ ἄλλα ὄργανα θανατι-
κῆς ἐκτελέσεως προκαλοῦν τὴ φρίκη, ἔτσι
στὸν ἀρχαῖο κόσμον προκαλοῦσε ὁ σταυρὸς.
Ἡ θανάτωσις διὰ σταυροῦ ἦταν **ἡ χειρότερη
ποινὴ** τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Στὸ σταυρόν κα-
τεδικάζονταν ἀποφώλια τέρατα τῆς Ῥωμαϊ-
κῆς αὐτοκρατορίας, μεγάλοι ἐγκληματίες, μη-
τροκτόνοι, πατροκτόνοι, προδότες, καθάρμα-
τα τῆς κοινωνίας ποῦ διέπραξαν τὰ φρικτότε-
ρα ἐγκλήματα, τὰ λεγόμενα *εἰδεχθῆ* ἐγκλή-
ματα. Κάρφωναν τοὺς κακούργους αὐτοὺς
πάνω στὰ ξύλα τοῦ σταυροῦ καὶ τοὺς ἄφηναν
ἐκεῖ ἄταφους· καὶ τσακάλια τὴ νύχτα καὶ ὄρ-
νεα τὴν ἡμέρα ἔτρωγαν τὶς σάρκες τους.

Σ' αὐτὸ τὸν ἀτιμωτικὸ θάνατον, κατ' ἀπαίτη-
σιν τῶν Ἑβραίων, **κατεδίκασε** ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐξ-
ουσία **τὸ Χριστόν**. Τὸν κατεδίκασαν σὲ σταυρι-
κὸ θάνατον, **γιὰ νὰ τὸν ἐξευτελίσουν**. Νόμι-
ζαν, ὅτι ἔτσι θὰ ἔσβηνε τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Ἄλλ' ὁ Ἐσταυρωμένος νίκησε. Πῶς
νίκησε; Τὸ λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Οἱ Ἑβραῖοι δὲν τὸν πίστεψαν. Γιατί δὲν τὸν
πίστεψαν; Γιατί ἔλεγαν - ἔκαναν τὴν ἐξῆς λο-
γικὴ σκέψιν· Ἐὰν ὁ Χριστὸς ἦταν Θεός, θὰ ἔ-
πρεπε νὰ κατεβῆ ἀπὸ τὸ σταυρόν· ἂν ἦταν
Θεός, θὰ ἔπρεπε νὰ διαλύσῃ τοὺς σταυρωτάς
του μὲ ἀστραπὲς καὶ βροντὲς καὶ κανεὶς νὰ μὴ
μπορῆ νὰ τὸν πλησιάσῃ. **Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ
δύναμί του;**... Οἱ Ἕλληνες πάλι, οἱ εἰδωλολά-
τρες, ἔλεγαν· Ἄν ἦταν Θεός, ποιά ἡ ἀνάγκη

νά σταυρωθῆ; μπορούσε μὲ ἄλλο μέσο νὰ σώσῃ τὸν κόσμο. Ἄν ἦταν Θεός, θὰ εὑρίσκε κάποιον ἄλλο τρόπο. **Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ σοφία του;**... Ἔτσι ὁ σταυρὸς ἦτανε γιὰ ἄλλους μὲν «μωρία», γιὰ ἄλλους δὲ «σκάνδαλον», πέτρα νὰ σκοντάφτουν. Κανείς δὲν πίστευε τὸν ἐσταυρωμένο Κύριό μας· οἱ μὲν Ἰουδαῖοι τὸν θανάτωσαν, οἱ δὲ Ἕλληνες τὸν ἀπέρριψαν. Ἀπόδειξις ὅτι, ὅταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἦρθε στὴν Ἀθήνα, στὴν πόλι τῶν ἐπιστημῶν, κι ἀνέβηκε στὸν Ἄρειο πάγο καὶ μαζεύτηκαν ἀπὸ κάτω οἱ φιλόσοφοι, καὶ κήρυξε καὶ εἶπε, ὅτι ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε καὶ ἀναστήθηκε, ἐκάγχαζε ὅλο ἐκεῖνο τὸ ἀκροατήριον, φιλόσοφοι στοῖκοί, ἐπικούρειοι καὶ ὄλων τῶν σχολῶν. Ἐκάγχαζαν καὶ ἔλεγαν· Τί λέει αὐτὸς ὁ ἀνόητος ἄνθρωπος; τί ἦρθε ἐδῶ νὰ μᾶς πῆ; Γιὰ ἓνα Θεὸ ποὺ σταυρώθηκε; Ἐμεῖς τὸ Θεὸ δὲν τὸν ἔχουμε γιὰ τόσο ἀδύναμο, ὥστε νὰ τὸν περιπαίζου οἱ ἄνθρωποι... Καὶ δὲν πίστεψαν. Ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο πίστεψαν μόνο ἓνας ἀρεοπαγίτης, ὁ Διονύσιος, μία γυναίκα ποὺ λεγόταν Δάμαρις, καὶ «ἕτεροι σὺν αὐτοῖς», μερικοὶ ἀκόμη κοντὰ σ' αὐτούς (Πράξ. 17,34). Ἔτσι, λοιπὸν, ὁ σταυρὸς ἦταν γιὰ μὲν τοὺς Ἰουδαίους «σκάνδαλον», ἀδυναμία, γιὰ δὲ τὸν εἰδωλολατρικὸν κόσμον «μωρία», κάτι τὸ ἀνόητο, ἓνα εἶδος γελοῖο.

Ἄλλ' ἐδῶ εἶνε τὸ θαυμαστό. Ἐκεῖνο ποὺ οἱ μὲν Ἰουδαῖοι τὸ ἀπορρίπτουν ὡς ἀδυναμία, οἱ δὲ Ἕλληνες τὸ περιφρονοῦν ὡς ἀνοησία, ὅσοι πίστεψαν στὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τὸ εἶδαν τελείως διαφορετικά. Οἱ μὲν ἄπιστοι Ἰουδαῖοι εἶδαν τὸν Ἐσταυρωμένο ὡς ἓνα ἄνθρωπο ἀδύναμο, ἀνάξιο τῶν προσδοκιῶν τους, καὶ τὸν περιφρόνησαν καὶ τὸν σταύρωσαν (παράδειγμα ὁ Ἄννας καὶ ὁ Καϊάφας)· ὅσοι ὅμως ἀπ' αὐτοὺς δέχθηκαν τὸ εὐαγγέλιον, διέκριναν στὸ Χριστὸ τὸ ἐντελῶς ἀντίθετο· πίσω ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ ἀδυναμία εἶδαν «*Θεοῦ δύναμιν*» (Α' Κορ. 1,24), κ' ἔπεσαν καὶ τὸν προσκύνησαν (παράδειγμα ὁ ἀπόστολος Παῦλος). Ὁ ἴδιος διαχωρισμὸς παρατηρεῖται καὶ στοὺς Ἕλληνες - εἰδωλολάτρες. Ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς χλεύασαν τὸ κήρυγμα τοῦ σταυροῦ, αὐτοὶ στὸ πρόσωπο τοῦ ἐσταυρωμένου Χριστοῦ δὲν εἶδαν τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ γελοιοτητα, μιὰ ἀνοησία, ποὺ δὲν ἐντυπωσίαζε καθόλου τὴ σκέψιν τους (παράδειγμα οἱ ἐπικούρειοι καὶ οἱ στοῖκοι ἀκροαταὶ στὸν Ἄρειο πάγο)· ὅσοι ὅμως ἀπὸ τὸν εἰδωλολατρικὸν κόσμον πίστεψαν, αὐτοὶ πίσω ἀπὸ τὴν κατὰ κόσμον μωρία τοῦ σταυροῦ εἶδαν τὸ πάνσοφο σχέδιον τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου, διέκριναν «*Θεοῦ σο-*

φίαν» (ἐ.ἀ.), καὶ ἀσπᾶσθησαν τὸ εὐαγγέλιον μὲ ὅλη τὴν ψυχὴ τους (παράδειγμα ὁ ἀρεοπαγίτης Διονύσιος).

Πῶς, τώρα, τὸ ἴδιο πρᾶγμα εἶνε καὶ μωρία καὶ σοφία; πῶς τὸ ἴδιο πρᾶγμα εἶνε καὶ δύναμις καὶ ἀδυναμία; πῶς τὸ ἴδιο πρόσωπο εἶνε δύο πράγματα ἀντίθετα. Μὴ φανῆ παράδοξο. Θ' ἀναφέρω **δύο παραδείγματα**. Τὸ **φῶς** εἶνε τὸ γλυκύτερο καὶ ποθητότερο πρᾶγμα στὸν κόσμον. Ἀλλὰ τὸ φῶς αὐτὸ εἶνε εὐχάριστο γιὰ τοὺς ὑγιεῖς ὀφθαλμούς, γιὰ τὰ γερὰ μάτια· γιὰ τὰ ἄρρωστα μάτια, γι' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν πάθει ὀφθαλμία, εἶνε δυσάρεστο· δὲν μποροῦν νὰ τὸ βλέπουν. Ἄν πάτε στὰ ὀφθαλμιατρεῖα, θὰ δῆτε ὅτι τοὺς ἀσθενεῖς τοὺς ἔχουν σὲ σκοτεινοὺς θαλάμους· διότι τὰ ἀσθενῆ μάτια δὲν μποροῦν ν' ἀντικρῦσουν τὸ πλούσιον φῶς. Ὅπως λοιπὸν ὅσοι ἔχουν ἀσθενικὰ μάτια κρύβονται σὲ σκιὰς ἢ σὲ σπηλιές, κατὰ παρόμοιον τρόπο καὶ ὅσοι ἔχουν ἀσθενικὴ τὴν ψυχὴ δὲν μποροῦν ν' ἀντικρῦσουν τὸ φῶς τοῦ πνευματικοῦ ἡλίου. Καὶ ὅπως καὶ τὸ πιὸ ἐκλεκτὸ φαγητὸ δὲν εἶνε εὐχάριστο στὸν ἄρρωστο, ἔτσι καὶ ἡ πνευματικὴ τροφή. Τὸ καλύτερον φαγητὸ νὰ δώσῃ στὸν ἄρρωστο, δὲν τὸ τρώει· καὶ τὸ γλύκυσμα ἀκόμα τοῦ φαίνεται πικρὸ. Ἔτσι καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου· σὲ ὠρισμένους εἶνε δυσάρεστο.

Ἄλλο ἓνα παράδειγμα. Θὰ ἔχετε ἀκούσει γιὰ τοὺς **γῦπες**, τὰ μαῦρα ἐκεῖνα ὄρνεα ποὺ πετοῦν καὶ τρῶνε πτώματα. Ξέρετε πῶς τὰ κάνουν νὰ ψοφήσουν; Πᾶνε στὴ φωλιά τους καὶ ρίχνουν – τί; Ἄρωμα. Καὶ μόλις οἱ γῦπες ὀσφρανθοῦν τὸ ἄρωμα, πεθαίνουν. Ὅπως λοιπὸν τὸ ἄρωμα γιὰ τοὺς γῦπες εἶνε θάνατος καὶ ἐξόντωση, ἔτσι καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου γιὰ ἀνθρώπους διεφθαρμένους, ἀπίστους, ἀθέους, φαυλοβίους, εἶνε ἀποκρουστικόν, εἶνε θάνατος.

* * *

Ἀγαπητοί μου! Ἐνώπιον τοῦ τιμίου σταυροῦ **οἱ ἄνθρωποι δείχνουν ποιοὶ πραγματικὰ εἶνε**. Ὁ σταυρὸς εἶνε ζυγός, ζυγαριά, ποὺ ζυγίζει τὴν ἀληθινὴ ἀξία τοῦ καθενός, ὅποιος καὶ ἂν εἶνε.

Ἐμεῖς **τί εἴμαστε ἄραγε**, ἀληθινοὶ ἢ κίβδηλοι; πιστοὶ ἢ ἄπιστοι; Ἄλλοίμονο ἂν ὁ σταυρὸς ἀφήνῃ τὴν καρδιά μας ἀσυγκίνητη.

Εἶθε μέσα σ' ἓνα κόσμον, ποὺ καὶ σήμερον περιφρονεῖ τὸν Ἐσταυρωμένο, ἔμεῖς νὰ μείνουμε **πιστοὶ** στὸ ὄνομά του καὶ νὰ εἶνε γιὰ μᾶς «*Θεοῦ δύνამις καὶ Θεοῦ σοφία*»· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**

● πίνακας ἐνημερωμένος

Α' μέρος ἀπομαγνητοφωνημένης ὁμιλίας, ἡ ὁποία ἐγίνε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Παρασκευῆς πόλεως Φλωρίνης τὴν 14-9-1975.
Καταγραφή, συμπλήρωσις, διαίρεσις καὶ σύντημσις 14-9-2003, ἐπανεκδόσις 29-7-2016.

● Τὸ

✓ Τὸ

ἐ(πανε)πιλογὴ ἱ. μονὴ ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης.

παρατήρησις: — λόγῳ ἄλλης παθήσεως τοῦ παπα-Λαυρεντίου (κάτι σὰν ἀποκόλλησις στὸν ἀριστερὸ τώρα ὀφθαλμὸ - Αὐγουστος 2014) ἀνατυπώνεται (μὲ «ἀναστοιχειοθεσία», ἀκριβέστερα μετατροπὴ, λόγῳ ἀλλαγῆς ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ προγράμματος X-Press ἀπὸ 4 σὲ 8,5 καὶ ἀλλαγῆς τῶν γραμματοσειρῶν ἀπὸ τὶς παλαιᾶς σὲ Unicod) γιὰ νὰ ἀποθηκευθῆ στὸ ἀρχεῖο στὸ τρέχον σύστημα.

— Τὶς μετατροπὲς ἀπὸ τὸ παλαιὸ πρόγραμμα στὸ νέο ἔκανε ἡ Ἀνδρονίκη Καπλάνογλου.

— Στὸ διπλανὸ τμῆμα τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἔχει φυλαχθῆ ἀμετάτρεπτο τὸ περιεχόμενον τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

(ἀνα)σελιδοποίησις: ... .ρίου 2016

(ἐπανεκδόσι μὲ στοιχειοθεσία τὸ 2016)

ΣΗΜΕΡΑ ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει καὶ ὑψώνει τὸν τίμιον σταυρόν. Πρὸ Χριστοῦ ὁ σταυρὸς ἦταν ἀποκρουστικός. Μετὰ Χριστὸν ἄλλαξε. Ἔγινε «κοσμοπόθητος» (ὕμνος).
Τί εἶνε ὁ σταυρὸς; Πάρτε μιὰ κιμωλία [καὶ γράψτε στὸν πίνακα· σταυρὸς σον – φανταστήτε ὅ,τι ὠραιότερον ὑπάρχει στὸν κόσμον. Γράψετε· σταυρὸς σον λευτεριά, σταυρὸς σον ἀλήθεια, σταυρὸς σον φῶς, σταυρὸς σον ἐγκράτεια, σταυρὸς σον σωφροσύνη, σταυρὸς σον ἀλήθεια, σταυρὸς [σον... \ σταυρὸς [σον... \ Ὅλα τὰ ὠραῖα πράγματα ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον εἶνε μέσα εἰς τὸν σταυρόν. Σταυρὸς –δὲν εἶπα τίποτα–, σταυρὸς σον ἡ σωτηρία τῶν ἁμαρτωλῶν. Εἶνε τὸ σωσίβιον, τὸ ὁποῖον ἀρπάζει ὁ ἁμαρτωλὸς γιὰ νὰ σωθῆ ἀπὸ τὴν πλημμύραν τοῦ κακοῦ. Ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη γιὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον. Δυστυχῶς [ὅμως \ ὁ σταυρὸς μισεῖται. [Τὸν \ μισοῦν. Ποιοὶ μισοῦν τὸν σταυρόν; Ἄλλοι εἶνε φίλοι τοῦ σταυροῦ, καὶ ἄλλοι εἶνε ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ.

Ποιοὶ εἶνε ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ;

* * *

Εἶνε πρῶτα - πρῶτα οἱ Τοῦρκοι. Ὅσοι ἀπὸ ἐσᾶς διαβάζετε ἱστορία, θὰ γνωρίζετε [ὅτι, \ ὅταν μπῆκαν μέσα στὴν Πόλι, στὴν Κωνσταντινούπολι, ἡ πρώτη δουλειὰ τῶν Τούρκων [ποῖα ἦταν \ πήραν μιὰ σκάλα καὶ ἀνεβήκανε πάνω στὸν τροῦλλον τῆς Ἁγίας - Σοφίας, ὅπου ὑπῆρχε σταυρὸς φωτοβόλος, καὶ τὸν ξερρίζωσαν τὸν σταυρόν, καὶ ἔστησαν τὸ μεσοφέγγαρον ἐπάνω εἰς τὸν τροῦλλον τῆς Ἁγίας Σοφίας. Μισοῦν θανασίμως τὸν σταυρόν οἱ Τοῦρκοι. Λέγει στὸν βίον τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ, ὅτι ἓνας Τοῦρκος ἁγᾶς, [τὸ ἐξῆξ. \ Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, ὅπως ξέρετε, εἶχε συνήθεια νὰ στήνῃ πελωρίους σταυρούς, σταυρούς εἶχαν. Λοιπὸν ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰ Τρίκαλα εἶχε στήσῃ ἓναν σταυρόν ξύλινον. Πέρασε [καὶ τὸν εἶδε \ ἓνας ἁγᾶς. Πῆρε ἓνα πριόνι, τὸν ἔκοψε τὸν σταυρόν, τὸν ἔκανε σανίδια, καὶ τὸν ἔκανε ξυλοπόδαρα καὶ ἐκοιμάτο ὁ ἁγᾶς, ὁ ἀστερνῆς [ἀσεβῆς \ ἁγᾶς· τὸ ἔκανε κρεβάτι καὶ ἐκοιμάτο ἐπάνω στὸ κρεβάτι αὐτό. Τί ἔγινε ἔλεγε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς σεισμὸς τῆ νύχτα [τῆ νύχτα ὅμως ἔγινε σεισμὸς. \ Ἐσεισθησε ἔπεσε ἀπ' τὸ κρεβάτι αὐτός, εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὰ κάρφωσε τὰ ξύλα, τὰ πῆγε στὸ διο μέρος, ἔστησε τὸ σταυρόν, καὶ κάθε βράδου πλέον ὁ ἁγᾶς πῆγαινε καὶ ἄναβε καντήλια εἰς τὸν σταυρόν. Τὸ μισοῦν οἱ Ἑβραῖοι. Τὸν μισοῦν οἱ μασόνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν σταυρόν, ἀλλὰ ἔχουν τὴν πεντάλφα, ἔχουν τὸ τρίγωνον. Τὸν μισοῦν ἀκόμα οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔχουν Θεὸν μέσα τους, μέσα τους. Δὲν ἀκοῦτε τὰς ἡμέρας αὐτῆς τί ἔγινε; σεῖεται ὀλόκληρος, ὀλόκληρος ἡ Ἀθήνα σεῖεται. Ὅσοι Ἕλληνες, ὅσοι πιστοί, σεῖονται ὅλοι, ὅλοι διότι εἶνε προοίμιον μεγάλης συμφορᾶς καὶ μεγάλης θυέλλης, ἡ ὁποία ἔρχεται στὸ Ἑλληνικὸν γένος. Κάτω ἐκεῖ στὸ ἄκρον τῆς πόλεως ε χανε θάψει 1.400 ἀνθρώπους, ποὺ ἐσφάγησαν γιὰ τὰ χρόνια τὰ σκληρὰ τῆς ἐποχῆς. Καὶ ἐπάνω στὸν σταυρόν [στὰ μνήματα \ χῆρες ὀρφανᾶς [καὶ ὀρφανὰ \ ἔκτισαν ἓνα μέγαλον σταυρόν, πολὺ μέγαλον σταυρόν. ἔφυγαν [Ἔ, πῆγαν \ τῆ νύχτα ἄθεοι καὶ ἄπιστοι καὶ ἀναρχικοὶ καὶ τὸν τίναξαν στὸν ἀέρα, στὸν ἀέρα. Καὶ ἐδῶ λοιπὸν –προφητεύω–, ἐδῶ –αὐτῆ τῆ στιγμῆ μπαίνω στὴν προφητεία, μπαίνω στὴν προφητεία–, καὶ ἐδῶ ἔχουμε στήσῃ ἓνα σταυρόν, ποὺ δὲν ὑπάρχει σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Εἶνε 30 μέτρα. Ἔρχονται ἀπὸ τὰ ξένα, καὶ ἀνεβαίνουν ἐπάνω στὸ βουνό, καὶ κοιμοῦνται [κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη του. \ Ἄν σᾶς πῶ, ὅτι ἔρχονται ἀπὸ τὴ Νέα ... ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, καὶ Ἀμερικᾶνοι, ἀκόμα καὶ κοιμοῦνται ἐπάνω στὸ

σταυρό, καὶ τοὺς δίνει εὐλογία. Λοιπὸν, εἶνε ἓνα γεγονός ὃ σταυρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ὑψώσαμε. Λοιπὸν, ὅταν τὸν κτίζαμε εἰς τὸν ἱστορικὸν λόφον 1.020, κάποιος –δὲν τὸν ἀναφέρω· πατέρας εἶμαι–, κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ κινουῦνται τὶς ἡμέρες αὐτὲς γιὰ νὰ μᾶς ἐξοντώσουν ἀπὸ τὴν πόλι αὐτή, κάποιος λεγόμενος διανοούμενος, ὅταν στήναμε τὸν σταυρό, λέει· Ὁ δεσπότης θὰ μᾶς κἀνη νεκροταφεῖο. Δὲ θέλουμε σταυροὺς ἐμεῖς, σταυροὺς δὲ θέλουμε... Καὶ κάποιος δημοσιογράφος κάτω τῆς Θεσσαλονίκης ἔγραψε πρὸ ἡμερῶν· Ἄχ, λέει, στὴ Φλώρινα ἀπάνω, λέει, μεσαίωνα, μεσαίωνα καὶ σκοταδισμὸς εἶνε... καὶ. Προφητεύω· ἐὰν ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν σηκωθοῦμε ὅλοι μας [καὶ δὲν κινηθοῦμε, ὅ,τι ἔγινε κάτω στὴν Ἀθήνα, ποὺ τινάξανε στὸν ἀέρα τὸ σταυρό, – νὰ τὸ θυμᾶστε– [θὰ γίνῃ κ' ἐδῶ.\ Ἐγὼ γέρος ἄνθρωπος εἶμαι, θὰ πεθάνω. Ἄλλὰ νὰ ξέρετε πολὺ καλά, ὅτι ἔρχονται χρόνια σκοτεινὰ καὶ ἀπαίσια εἰς τὴν φυλὴν μας· θὰ δῆτε, ὅτι θὰ τινάξουν στὸν ἀέρα οἱ ἄθεοι ἐὰν ποτε κυβερνήσουν τὸν τόπο μας, ἐὰν πάρουν τὴν ἐξουσία στὴν ἐξουσία μας, θὰ τινάξουν στὸν ἀέρα τὸ σταυρό ἐπάνω εἰς τὸ 1.020. Ἄλλὰ δὲ θὰ τὸ τινάξουν! ὄχι, ὄχι, ὄχι. Ὑπάρχουν Ἕλληνες, ὑπάρχουν Χριστιανοί, ὑπάρχουν πιστοί, ὑπάρχει λαός, ἄνδρες, γυναῖκες ἓνα σῶμα, ἓνας λαός. Ν' ἀντισταθῶμεν εἰς αὐτὴν τὴν πλημμυρίδα, ὥστε ἡ Ἑλλάς νὰ ἔχη τὸν τίμιον σταυρόν. Θὰ ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄθλιοι [ἄγιοι] στρατηγοί, θὰ ὑπάρχουν ἄγιοι Ἑλένη [ἄγιες Ἑλένες], θὰ ὑπάρχουν ἄγιοι Κωνσταντῖνοι, θὰ ὑπάρχουν ἄγιοι Κοσμάδες, θὰ ὑπάρχουν μικροὶ καὶ μεγάλοι. Καὶ ὅλοι μαζί μας, μιὰ ψυχὴ - ἓνας λαός, θ' ἀντισταθῶμεν, ὥστε ἡ Ἑλλάς νὰ παραμείνῃ στὴ γωνιὰ αὐτὴ τοῦ κόσμου ἓνας λαὸς χριστιανικός, δοξάζουσα εἰς αἰῶνας αἰώνων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. [Καὶ αὐτός,] διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἃς ἐλεήσῃ πάντας ἡμᾶς.

* * *

Μεῖνате εἰς τὸ τέλος σᾶς θέλω λίγα λεπτά.

Δυὸ λόγια. Σᾶς ὠμίλησα στὸ εὐαγγέλιο [στὸν ἀπόστολο,] ἐπάνω σὲ θρησκευτικὸν καθαρῶς θέμα. Σᾶς ὠμίλησα γιὰ τὸν τίμιον σταυρό. Σᾶς εἶπα, ποιοὶ εἶνε οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ. Ξέχασα μόνο νὰ σᾶς πῶ, ὅτι κοντὰ στοὺς παλαιότερους ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ παλαιῶν, [ἡ ἐποχὴ μας παρουσίασε] καὶ νέους παρουσίασαν. Καὶ στὴν ἐποχὴ μας οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ, ἦταν ἄσχημοι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ καὶ αὐτοὶ ἦταν ἄσχημοι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ, εἶνε οἱ ἰεχωβάδες, οἱ μάρτυρες τοῦ ἰε-

χωβά. Κάτω στὴ Σαλονίκη ἓνα παράδειγμα μόνο σᾶς ἀναφέρω. Κάτω στὴν Θεσσαλονίκη, καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, εἶνε [ὑπάρχουν] μαρμαράδικα. Σ' ἓνα μαρμαράδικο δουλεύουν μέσα ἐργάται χιλιασταί. Λοιπὸν, νὰ τοὺς πληρώσης λίρες, ἑκατομμύρια, σταυρὸ δὲν θὰ κάνουν, δὲν κάνουν σταυρό, δὲν κάνουν σταυρό. Κόβουν τὰ χέρια τους, σταυρὸ δὲν κάνουνε. Αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι, αὐτὰ τὰ προϊόντα τῆς ἐβραϊκῆς προπαγάνδας τοῦ σιωνισμοῦ, μισοῦν θανασίμως τὸν σταυρόν. Ἄλλὰ ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι κάνουμε κανονικῶς καὶ ὀρθοδόξως τὸν τίμιον σταυρόν.

Ἐπίσης ὑπάρχουν, ὅπως εἶπα, καὶ ἐδῶ μερικοὶ ποὺ μισοῦν θανασίμως τὸν σταυρόν ποὺ ὑψώσαμε ἐπάνω εἰς τὸν λόφο τοῦ 1.020. Καὶ μάλιστα ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ποὺ θέλουν ἐπάνω ἐκεῖ εἰς τὸν λόφο νὰ φτειάσουν καζίνα καὶ ξενοδοχεῖα καὶ τουριστικῶς [τουριστικὰ κέντρα]. Ἄλλὰ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ἐδῶ τῆς πόλεως ε μεθα φύλακες τοῦ τιμίου σταυροῦ· καὶ ὁ σταυρὸς τῆς Φλωρίνης θὰ εἶνε πάντοτε ἡ σκέπη καὶ ὁ φάρος ὀλοκλήρου ἐδῶ τῆς περιοχῆς μας.

Τώρα δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ σᾶς πῶ. Νὰ σᾶς πῶ εὐχαριστῶ; Δὲν σᾶς τὸ λέγω. Διατὶ δὲν εἶνε κοσμικὸ ἐδῶ σαλόνη. Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ [τόσο ἐκκλησίασμα δὲν ἔχει] οὔτε τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, οὔτε τὸ Πάσχα. Σήμερα μαζευτήκατε ἐδῶ, καὶ ἡ παρουσία σας [ἔχει ἀξία]. Καὶ εἶστε, παρακαλῶ, ὅλοι Φλωρινιώτες. Μποροῦσαν νὰ ἔρθουν σήμερα –γιατὶ δυστυχῶς συκοφάνται ἐξάπλωσαν τὶς συκοφαντίες σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα– καὶ μποροῦσαν νὰ ἔρθουν 200 πούλμαν, 200 πούλμαν, νὰ πλημμυρίσῃ μέσα ἡ Φλώρινα. Δὲν τὸ ἐπέτρεψαν σὲ κανένα πούλμαν νὰ ἔρθῃ. Καὶ ε μεθα μόνοι ἐδῶ. Μόνοι ἐδῶ οἱ Φλωρινιώτες μετὸν ἐπίσκοπο, γιὰ νὰ δώσουμε λόγον. Ἡ συμπαράστασί σας ἐδῶ, ἡ παρουσία σας, ἀποδεικνύει τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν σεβασμὸ σας πρὸς τὸν ἐπίσκοπον. Καὶ πιστεύω ὅτι αὐτὸς ὁ σεβασμὸς θὰ εἶνε μέχρι τέλου, ἕως ὅτου ἐπικρατήσῃ ἡ νίκη καὶ ὁ θρίαμβος μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Καμμίαν κακία δὲν αἰσθάνομαι ἀπέναντι στὸν ἐχθρό. Ἀντιθέτως τοὺς εὐχαριστῶ, διότι ἔδωσαν ἀφορμὴ· τοὺς εὐχαριστῶ τοὺς κατηγοροῦς, διότι ἔδωσαν ἀφορμὴ νὰ παρουσιαστῇ τὸ φαινόμενο αὐτὸ τοῦ λαοῦ, νὰ συγκλονισθῇ ἐκ βάθους ὁ λαὸς αὐτὸς καὶ κατὰ τὴ μεγάλη πλειοψηφίαν νὰ δώσῃ τὸ παρὼν εἰς μάχας ἱστορικές, μάχας τὰς ὁποίας δίνουμε ὁ λαὸς αὐτός. Καὶ σᾶς λέγω ἓνα λόγο, σοβαρὸ λόγο· ὅτι ὄχι ἐξ Ἀθηνῶν τὸ φῶς, ὄχι ἐξ Θεσσαλονίκης τὸ φῶς, ὄχι ἐκ

Βόλου τὸ φῶς, ὄχι ἐξ Ἰωαννίνων [τὸ φῶς· ἔκ Φλωρίνης τὸ φῶς!]

Δὲν θὰ ε μεθα ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ τὰ κουτορνίθια. Ὁχι. Θ' ἀποδείξωμεν, ὅτι ε μαστε οἱ ἀγωνιστικώτεροι τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἀπὸ τὸν Ἑβρο μέχρι κάτω στὴν Κρήτη, κι ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ἀπὸ τὰ Ἀκροκεραύνηια [τῆς Βορείου Ἡπείρου] μέχρι τὴν Κύπρο, θὰ νικήσῃ ὁ σταυρὸς καὶ μόνο ὁ σταυρὸς.

Ταῦτα τὰ ὀλίγα, ταῦτα τὰ ὀλίγα. Τὸ βράδου σὺς 7 ἢ ὥρα ὅλοι, διπλάσιοι μέσα εἰς τὸν ναόν. Ὅσοι πιστοὶ, ὅσοι γνήσια παιδιὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἔλατε τὸ βράδου σὺς 7 ἢ ὥρα, γιὰ ν' ἀπολογηθῶ ἐνώπιον ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ· καὶ ἂν εἶμαι ἀνάξιος, νὰ μὲ σταυρώσετε· ἐὰν εἶμαι ἄξιος τῆς ἐπισκοπῆς, ... –Ἄξιος, ἄξιος! (τὸ ἐκκλησιασμά).

Στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα σὺς 7 ἢ ὥρα ἐσπερινός. Σεμνά, χριστιανικά, χωρὶς καμμίαν ἐκδήλωσιν βίας, θὰ διαδηλώσουμε τὸ πιστεύω μας στὴν πατρίδα καὶ στὸ Χριστό. Τώρα, ὅλοι μαζί - ἕνας λαός, «Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς»· ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος

(ἰ. ναὸς Ἁγίας Παρασκευῆς πόλεως Φλωρίνης 14-9-1975)

Ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τῆς Ἀνδρονίκης Καπλάνογλου

Στοιχειοθεσία ἰ. μονῆ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης

Α' μέρος ἀπομαγνητοφωνημένης ὁμιλίας, ἢ ὁποία ἐγένετο στὸν ἰ. ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς πόλεως Φλωρίνης τὴν 14-9-1975. Καταγραφή, συμπλήρωσις, διαίρεσις καὶ σύντμησις 14-9-2003.

κ Ἡ ὁμιλία περιέχει στὸ τέλος στοιχεῖα γιὰ τὰ κρίσιμα γεγονότα γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ ἐπισκόπου. Ε μεθα ἀμέσως μετὰ τὴν μεταπολίτευσι καὶ μαρξιστικὰ στοιχεῖα (νομίζω ἢ Ε.Λ.Μ.Ε. Φλωρίνης) εἶχε ἐκτοξεύσει κατηγορίες ἐναντίον του.

κ Ἡ ὁμιλία μπορεῖ νὰ διαιρεθῇ σὲ δύο μέρη· α') «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ», καὶ β') ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ

Ἑορτολόγιο

09-14 Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
1960 Ὁ σταυρὸς γλυκαίνει τὴν πικρία

Ἑορτολόγιο

09-14 Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
1965 Τὰ θαύματα τοῦ σταυροῦ

Ἑορτολόγιο

09-14 Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
1965 Τί σημαίνει ὁ σταυρὸς

Ἑορτολόγιο

09-14 Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (Α' Κορ. 1,18-24)

1975 «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α' Κορ. 1,18)

Ἑορτολόγιο

09-14 Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
1982 Ὁ Ἐσταυρωμένος (ἀπὸ τὸ βιβλίον Σταυρόνες – ἀφαιρεθέντα)

τίτλος καταλόγου: «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ»

«Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολυμένοις μωρία ἐστὶ...»

(Α' Κορ. 1,18)

«Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν». Εἶνε σήμερα, εὐσεβὲς ἐκκλησιασμά, μία ἀπὸ τὶς λαμπρότερες ἐορτὲς τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἶνε δὲ συνάμα καὶ ἐορτὴ ὄχι μόνο θρησκευτικὴ ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴ. Σήμερον ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία προβάλλει τὸν τίμιον σταυρόν. Τὸν σταυρόν, ποῦ γιὰ πρώτη φορὰ ἐπῆρε ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ τὸν ὕψωσε ὡς λάβαρον νίκης καὶ θριάμβου. Τὸν σταυρόν, ποῦ ἡ ἁγία Ἐλένη ἔσκαψε βαθειὰ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰς τὸν Γολγοθᾶν, καὶ ἀνεκάλυψε τὸν σταυρόν μέσα εἰς τὰ κόπρια ποῦ εἶχαν ρίξει οἱ Ἑβραῖοι τὸν σταυρό. Τὸν σταυρόν, ποῦ ὕστερα ἀπὸ τριακόσια χρόνια ἕνας ἔνδοξος αὐτοκράτωρ, ὁ Ἡράκλειος, ἐπῆρε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν βαρβάρων, τῶν Περσῶν, καὶ τὸν ἔστησε ἐν τόπῳ ἁγίῳ. Τὸν σταυρόν, ποῦ ἐκρατήσανε οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἥρωες τῆς φυλῆς. Τὸν σταυρόν, ποῦ εἶνε σύμβολον τῆς πατρίδος μας καὶ σημαία τῆς πατρίδος [μας]. Τὸν σταυρόν, ποῦ ἐκείτται [ἐκκήρυττε] ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Τὸν σταυρόν αὐτὸν προβάλλει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας καὶ καλεῖ τὰ πιστὰ της τέκνα νὰ προσκυνήσουν τὸ τίμιον σταυρόν.

Ἄλλὰ, ἀγαπητοί, φτάνει κανεὶς νὰ προσκυνῇ τὸν σταυρόν γιὰ νὰ λέγεται Χριστιανός; Καλὸν καὶ ἅγιον τὸ α τῆμα αὐτό, νὰ ἐρχώμεθα τὴν ἡμέρα αὐτὴν, ποῦ εἶνε [μιὰ] δευτέρα Μεγάλῃ Παρασκευῇ, νὰ ἐρχώμεθα ἐδῶ εἰς τὸν ναὸν γιὰ νὰ προσκυνοῦμε τὸ τί-

μιον σταυρόν· ἀλλὰ χρειάζεται κάτι σπουδαιότερον. Ποιό εἶνε τὸ σπουδαιότερον; Τὸ σπουδαιότερον εἶνε, νὰ πιστεύωμεν. Τί νὰ πιστεύωμεν; Εἰς τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Χριστόν. Νὰ πιστεύωμεν ὅπως ἐπίστευε ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτὸς σήμερον κηρύττει καὶ λέγει, ὅτι «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ὑμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ» (Α΄ Κορ. 1,18). Ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ῥητὸν θὰ [μοῦ] ἐπιτρέψετε, ἀγαπητοί μου, πολὺ ὀλίγα λόγια νὰ πῶ, γιὰ νὰ ἐννοήσωμε τὸν λόγον τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅτι ὁ σταυρὸς δι' ἄλλους μὲν εἶνε μωρία, δι' ἄλλους δὲ εἶνε σοφία καὶ δύναμις.

* * *

Πρέπει νὰ ἔχωμε ὑπ' ὄψιν, ὅτι [τί] ἦτο ὁ σταυρὸς πρὸ Χριστοῦ. Πρὸ Χριστοῦ ὁ σταυρὸς προκαλοῦσε φρίκη. Ὅπως σήμερον ἡ ἀγχόνη, ὅπως ἡ λαιμητόμος, ὅπως ἄλλα ἐκτελεστικά ὄργανα προκαλοῦν τὴ φρίκη, οὕτω καὶ στὸν ἀρχαῖο κόσμον ὁ σταυρὸς προκαλοῦσε τὴ φρίκη. Ἦτανε ἡ ἰσχυροτέρα ποινὴ τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Στὸν σταυρόν κατεδικάζοντο τὰ ἀποφώλια τέρατα τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, οἱ ἐγκληματίες, μητραλοῖες, πατραλοῖες, προδότες, τὰ καθάρματα τῆς κοινωνίας τὰ ὁποῖα διέπραξαν τὰ ἀσχίστα, τὰ εἰδεχθῆ λεγόμενα ἐγκλήματα. Ἐπάνω στὰ ξύλα τοῦ σταυροῦ καρφώνανε τοὺς κακούργους. Ἐκεῖ τοὺς ἄφηναν, καὶ τσακάλια τὴ νύχτα καὶ ὄρνια τὴν ἡμέρα τρώγανε τὰς σάρκας των, καὶ ἔμεναν ἄθαφτοι ἐπάνω στὸ σταυρό.

Σ' αὐτὸ τὸν θάνατον κατεδίκασαν οἱ Ἑβραῖοι, κατεδίκασε ἡ Ῥωμαϊκὴ αὐτοκρατορία [κατ' ἀπαίτησιν τῶν Ἑβραίων,] τὸ Χριστό. Τὸν κατεδίκασαν εἰς θάνατον, γιὰ νὰ τὸν ἐξευτελίσουν μὲ τὸν σταυρόν. Καὶ νόμιζαν, ὅτι μὲ τὸν σταυρικὸ θάνατον θὰ ἐξηλείφετο τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄλλ' ὁ Ἐσταυρωμένος ἐνίκησε. Πῶς ἐνίκησε; Τὸ λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Οἱ Ἑβραῖοι δὲν τὸν πίστεψαν. Γιατί δὲν τὸν πίστεψαν; Γιατί ἔλεγαν - ἔκαναν αὐτὴν τὴν λογικὴν σκέψιν· Ἐὰν ἦτανε Θεός, θὰ ἔπρεπε νὰ κατεβῆ ἀπὸ τὸν σταυρόν· ἐὰν ἦτο Θεός, θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς διαλύσῃ μὲ ἀστραπὰς καὶ βροντὰς καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ [νὰ μὴ μπορῆ] νὰ τὸν πλησιάσῃ. [Ποῦ εἶνε ἡ δύναμίς σου;...]. Οἱ δὲ Ἕλληνες πάλι, [οἱ εἰδωλολάτρες, ἔλεγαν ὅτι Δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ σταυρωθῆ· μπορούσε μὲ ἄλλο μέσον νὰ σώσῃ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον. [Ἄν ἦταν Θεός, θὰ εὔρισκε ἕναν ἄλλο τρόπο. Ποῦ εἶνε ἡ σοφία σου;...]. Καὶ δι' αὐτὸ ὁ σταυρὸς ἦτανε δι' ἄλλους μὲν «μωρία» καὶ

σκάνδαλον, δι' ἄλλους δὲ ἦτανε [«σκάνδαλον»,] πέτρα σκανδάλου. Κανεὶς δὲν τὸν ἐπίστευε τὸ σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας. Ἀπόδειξις· ὅταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἦρθε πάνω στὸν Ἄρειον πάγον καὶ μαζευτήκανε ἀπὸ κάτω οἱ Ἀθηναῖοι οἱ φιλόσοφοι στὴν πόλιν τῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπε, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη καὶ ἀνεστήθη, ἐκάγχαζον ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἀκροατήριον ποὺ συνωστίζετο εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἄρειου πάγου, φιλόσοφοι [στοϊκοί,] ἐπικουρείοι καὶ ὄλων τῶν σχολῶν, τῶν διαφόρων σχολῶν, ἐκάγχαζαν καὶ ἔλεγαν· Τί λέει αὐτὸς ὁ ἀνόητος ἄνθρωπος; τί ἦρθε ἐδῶ πέρα νὰ μᾶς πῆ; Θεός, Θεὸς [Γιὰ ἕνα Θεὸ ποῦ ἐσταυρώθη; Ἐμεῖς τὸν Θεὸν δὲν τὸν ἔχουμε τόσο ἀδύνατον [ἀδύναμον,] ὥστε νὰ τὸν περιπαίζου οἱ ἄνθρωποι... Καὶ δὲν ἐπίστευσαν. Ἐπίστευσαν δὲ ἀπὸ τὸ πληθὸς ἐκεῖνο μόνον ἕνας ἀρεοπαγίτης Διονύσιος, [μία γυναῖκα] Δάμαρις ἥτις καὶ «ἕτεροι [σὺν] αὐτοῖς» (Πράξ. 17,34). Ἔτσι, λοιπόν, ὁ σταυρὸς ἦτανε «μωρία», ἦτανε κάτι τὸ ἀνόητον, ἕνα εἶδος [γελοῖον] γιὰ τὸν ἀρχαῖο κόσμον.

Γιὰ νὰ τελειώσω, γιὰ νὰ [θὰ] σᾶς δώσω μιὰ εἰκόνα, πῶς τὸ διο πρᾶγμα εἶνε μωρία καὶ σοφία, πῶς τὸ διο πρᾶγμα εἶνε δύναμις καὶ ἀδυναμία, πῶς τὸ διο πρᾶγμα εἶνε δύο πράγματα ἀντίθετα. Πῶς συμβαίνει αὐτό; Ἄρκει ν' ἀναφέρω δύο παραδείγματα. Τὸ φῶς εἶνε τὸ γλυκύτερο πρᾶγμα στὸν κόσμον. Τὸ φῶς ὅμως τοῦ ἡλίου, τὸ ποθητὸν φῶς τοῦ ἡλίου ποὺ τὸ ζητοῦν οἱ ὀφθαλμοί, εἶνε μὲν εὐχάριστον διὰ τοὺς ὑγιεῖς ὀφθαλμούς, γιὰ τὰ γερὰ μάτια, ἀλλὰ γιὰ τὰ ἄρρωστα μάτια, γι' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν πάθει ὀφθαλμία, [εἶνε] δυσάρεστον· δὲν μποροῦνε [νὰ] τὸ βλέπου. Ἄπατε [Ἄν] πᾶτε [στὰ] ὀφθαλμιατρεῖα, [θὰ] δῆτε ὅτι αὐτοὺς τοὺς κλείνουν σὲ σκοτεινοὺς θαλάμους· τὰ ἀσθενῆ μάτια, ποὺ πάσχουν ἀπὸ ἀσθένεια, δὲν μποροῦν ν' ἀντικρύσουν τὴν μεσημβρίαν τὸ φῶς, τὸ πλούσιον φῶς. Ὅπως λοιπόν οἱ ἀσθενεῖς στὰ μάτια δὲν μποροῦν ν' ἀντικρύσουν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ κρύβονται στὰς σκιὰς καὶ στὰ σπήλαια, κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενῆ τὴν ψυχὴν δὲν μποροῦν ν' ἀντικρύσουν τὸ φῶς τοῦ [πνευματικοῦ] ἡλίου. Καὶ ὅπως τὸ φαγητὸ τὸ πιὸ ἐκλεκτὸ φαγητὸ δὲν εἶνε εὐχάριστον εἰς τὸν ἄρρωστον, [ἔτσι] καὶ στὴν πνευματικὴ τροφή· [στὸν] ἄρρωστο, νὰ τοῦ δώσῃς τὸ καλύτερον φαγητό, δὲν τὸ τρώει· καὶ τὸ γλύκισμα ἀκόμα [τοῦ] φαίνεται πικρόν. Κατὰ παρόμοιον τρόπον εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ εὐαγγέλιον, τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου, εἶνε δυσάρεστο.

Ἡ ν' ἀναφέρω ἓνα ἄλλο παράδειγμα. Θὰ ἔχετε ἀκούσει γιὰ τοὺς γυῖπας, τὰ μαῦρα αὐτὰ πουλιά τὰ ὁποῖα πετοῦν καὶ τρῶνε πτώματα. Ξέρετε πῶς ψοφᾶνε, πῶς ψοφᾶνε πῶς τὰ ψοφᾶνε τοὺς γυῖπας, τὰ μαῦρα αὐτὰ ὄρνεα; Πᾶνε πάνω στὴ φωλιά τους, στὴ φωλιά τους καὶ τί ρίπτουν μέσα στὴ φωλιά τους; Ρίπτουν ἄρωμα, ἄρωμα. Καὶ μόλις ὀσφρανθοῦν τὸ ἄρωμα, πεθαίνουν οἱ γυῖπες, πεθαίνουν. Ὅπως λοιπὸν τὸ ἄρωμα διὰ τοὺς γυῖπας εἶνε θάνατος καὶ ἐξόντωση, ἔτσι καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου εἶνε γι' αὐτοὺς τοὺς διεφθαρμένους, τοὺς ἀπίστους, τοὺς ἀθέους, τοὺς ζῶντας βίον φαῦλον, φαῦλον βίον, εἶνε θανατηφόρος. Ἡ εὐωδία εἶνε εὐχάριστος, ἀλλὰ ἡ εὐωδία γίνεται θανατηφόρος διὰ τοὺς γυῖπας.

Ἔτσι εἶνε κ' [ἐδῶ. \ Διότι ὁ σταυρὸς τί εἶνε; Πάρτε μιὰ κιμωλία [καὶ γράψτε στὸν πίνακα· σταυρὸς σον – φανταστήτε ὅ,τι ὠραιότερον ὑπάρχει στὸν κόσμον. Γράψετε· σταυρὸς σον λευτεριά, σταυρὸς σον ἀλήθεια, σταυρὸς σον φῶς, σταυρὸς σον ἐγκράτεια, σταυρὸς σον σωφροσύνη, σταυρὸς σον ἀλήθεια, σταυρὸς [σον... \ σταυρὸς [σον... \ Ὅλα τὰ ὠραῖα πράγματα ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον εἶνε μέσα εἰς τὸν σταυρὸν. Σταυρὸς –δὲν εἶπα τίποτα–, σταυρὸς σον ἡ σωτηρία τῶν ἁμαρτωλῶν. Εἶνε τὸ σωσίβιον, τὸ ὁποῖον ἀρπάζει ὁ ἁμαρτωλὸς γιὰ νὰ σωθῆ ἀπὸ τὴν πλημμύραν τοῦ κακοῦ. Ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη γιὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον. Δυστυχῶς [ὅμως \ ὁ σταυρὸς μισεῖται. [Τὸν \ μισοῦν. Ποιοὶ μισοῦν τὸν σταυρὸν; Ἄλλοι εἶνε φίλοι τοῦ σταυροῦ, καὶ ἄλλοι εἶνε ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ.

Ποιοὶ εἶνε ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ; Εἶνε πρῶτα – πρῶτα οἱ Τοῦρκοι. Ὅσοι ἀπὸ ἐσᾶς διαβάσετε ἱστορία, θὰ γνωρίζετε [ὅτι, \ ὅταν μπῆκαν μέσα στὴν Πόλι, στὴν Κωνσταντινούπολι, ἡ πρώτη δουλειὰ τῶν Τούρκων [ποῖα ἦταν \ πῆραν μιὰ σκάλα καὶ ἀνεβῆκανε πάνω στὸν τροῦλλο τῆς Ἁγίας - Σοφίας, ὅπου ὑπῆρχε σταυρὸς φωτοβόλος, καὶ τὸν ξερρίζωσαν τὸν σταυρὸν, καὶ ἔστησαν τὸ μεσοφέγγαρον ἐπάνω εἰς τὸν τροῦλλον τῆς Ἁγίας Σοφίας. Μισοῦν θανασίμως τὸν σταυρὸν οἱ Τοῦρκοι. Λέγει στὸν βίον τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ, ὅτι ἓνας Τοῦρκος ἁγᾶς, [τὸ ἐξῆς. \ Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, ὅπως ξέρετε, εἶχε συνήθεια νὰ στήνῃ πελωρίους σταυροὺς, σταυροὺς εἶχαν. Λοιπὸν ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὰ Τρίκαλα εἶχε στήσῃ ἓναν σταυρὸν ξύλινον. Πέρασε [καὶ τὸν εἶδε \ ἓνας ἁγᾶς. Πῆρε ἓνα πριόνι, τὸν ἔκοψε τὸν σταυρὸν, τὸν ἔκανε σανίδα, καὶ τὸν ἔκανε ξυλοπόδαρα καὶ ἐκοιμᾶτο ὁ ἁγᾶς, ὁ ἀστερνῆς [ἀσεβῆς \ ἁγᾶς· τὸ ἔκανε κρεβάτι καὶ ἐκοιμᾶτο

ἐπάνω στὸ κρεβάτι αὐτό. Τί ἔγινε ἔλεγε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς σεισμὸς τῆ νύχτα [τῆ νύχτα ὅμως ἔγινε σεισμὸς. \ Ἐσείσθησε ἔπεσε ἀπ' τὸ κρεβάτι αὐτός, εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὰ κάρφωσε τὰ ξύλα, τὰ πῆγε στὸ διο μέρος, ἔστησε τὸ σταυρὸν, καὶ κάθε βράδυ πλέον ὁ ἁγᾶς πῆγαινε καὶ ἀναβε καντήλια εἰς τὸν σταυρὸν. Τὸ μισοῦν οἱ Ἑβραῖοι. Τὸν μισοῦν οἱ μασόνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν σταυρὸν, ἀλλὰ ἔχουν τὴν πεντάλφα, ἔχουν τὸ τρίγωνο. Τὸν μισοῦν ἀκόμα οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔχουν Θεὸν μέσα τους, μέσα τους. Δὲν ἀκούτε τὰς ἡμέρας αὐτῆς τί ἔγινε; σεῖεται ὀλόκληρος, ὀλόκληρος ἡ Ἀθήνα σεῖεται. Ὅσοι Ἕλληνες, ὅσοι πιστοὶ, σεῖονται ὅλοι, ὅλοι διότι εἶνε προοίμιον μεγάλης συμφορᾶς καὶ μεγάλης θυέλλης, ἡ ὁποία ἔρχεται στὸ Ἑλληνικὸν γένος. Κάτω ἐκεῖ στὸ ἄκρον τῆς πόλεως εἶχανε θάψει 1.400 ἀνθρώπους, ποὺ ἐσφάγησαν γιὰ τὰ χρόνια τὰ σκληρὰ τῆς ἐποχῆς. Καὶ ἐπάνω στὸν σταυρὸν [στὰ μνήματα \ χῆρες ὀρφανᾶς [καὶ ὀρφανὰ \ ἔκτισαν ἓνα μέγαν σταυρὸν, πολὺ μέγαν σταυρὸν. ἔφυγαν [Ἔ, πῆγαν \ τῆ νύχτα ἄθεοι καὶ ἄπιστοι καὶ ἀναρχικοὶ καὶ τὸν τίναν στὸν ἀέρα, στὸν ἀέρα. Καὶ ἐδῶ λοιπὸν –προφητεύω–, ἐδῶ –αὐτὴ τῆ στιγμή μπαίνω στὴν προφητεία, μπαίνω στὴν προφητεία–, καὶ ἐδῶ ἔχουμε στήσῃ ἓνα σταυρό, ποὺ δὲν ὑπάρχει σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Εἶνε 30 μέτρα. Ἔρχονται ἀπὸ τὰ ξένα, καὶ ἀνεβαίνουν ἐπάνω στὸ βουνό, καὶ κοιμοῦνται [κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη του. \ Ἄν σᾶς πῶ, ὅτι ἔρχονται ἀπὸ τὴ Νέα ... ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, καὶ Ἀμερικᾶνοι, ἀκόμα καὶ κοιμοῦνται ἐπάνω στὸ σταυρό, καὶ τοὺς δίνει εὐλογία. Λοιπὸν, εἶνε ἓνα γεγονός ὁ σταυρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ὑψώσαμε. Λοιπὸν, ὅταν τὸν κτίζαμε εἰς τὸν ἱστορικὸν λόφον 1.020, κάποιος –δὲν τὸν ἀναφέρω· πατέρας εἶμαι–, κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ κινοῦνται τίς ἡμέρες αὐτὲς γιὰ νὰ μᾶς ἐξοντώσουν ἀπὸ τὴν πόλι αὐτή, κάποιος λεγόμενος διανοούμενος, ὅταν στήναμε τὸν σταυρό, λέει· Ὁ δεσπότης θὰ μᾶς κἀνῃ νεκροταφεῖο. Δὲ' θέλουμε σταυροὺς ἐμεῖς, σταυροὺς δὲ' θέλουμε... Καὶ κάποιος δημοσιογράφος κάτω τῆς Θεσσαλονίκης ἔγραψε πρὸ ἡμερῶν· Ἄχ, λέει, στὴ Φλώρινα ἀπάνω, λέει, μεσαίωνα, μεσαίωνα καὶ σκοταδισμὸς εἶνε... καὶ. Προφητεύω· ἐὰν ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν σηκωθοῦμε ὅλοι μας [καὶ δὲν κινηθοῦμε, ὅ,τι ἔγινε κάτω στὴν Ἀθήνα, ποὺ τινάξανε στὸν ἀέρα τὸ σταυρό, – νὰ τὸ θυμᾶστε– [θὰ γίνῃ κ' ἐδῶ. \ Ἐγὼ γέρος ἄνθρωπος εἶμαι, θὰ πεθάνω. Ἀλλὰ νὰ ξέρετε πολὺ καλά, ὅτι ἔρχονται χρόνια σκοτεινὰ καὶ

ἀπαίσια εἰς τὴν φυλὴν μας· θὰ δῆτε, ὅτι θὰ τινάξουν στὸν ἀέρα οἱ ἄθεοι ἐὰν ποτε κυβερνήσουν τὸν τόπο μας, ἐὰν πάρουν τὴν ἐξουσία στὴν ἐξουσία μας, θὰ τινάξουν στὸν ἀέρα τὸ σταυρὸ ἐπάνω εἰς τὸ 1.020. Ἀλλὰ δὲ θὰ τὸ τινάξουν! ὄχι, ὄχι, ὄχι. Ὑπάρχουν Ἕλληνες, ὑπάρχουν Χριστιανοί, ὑπάρχουν πιστοί, ὑπάρχει λαός, ἄνδρες, γυναῖκες ἕνα σῶμα, ἕνας λαός. Ν' ἀντισταθῶμεν εἰς αὐτὴν τὴν πλημμυρίδα, ὥστε ἡ Ἑλλάς νὰ ἔχη τὸν τίμιον σταυρόν. Θὰ ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄθλιοι [ἄγιοι στρατηγοί, θὰ ὑπάρχουν ἄγιοι Ἑλένη [ἄγιες Ἑλένες, \ ἢ θὰ ὑπάρχουν ἄγιοι Κωνσταντῖνοι, θὰ ὑπάρχουν ἄγιοι Κοσμάδες, θὰ ὑπάρχουν μικροὶ καὶ μεγάλοι. Καὶ ὅλοι μαζί μας, μιὰ ψυχὴ - ἕνας λαός, θ' ἀντισταθῶμεν, ὥστε ἡ Ἑλλάς νὰ παραμείνῃ στὴ γωνιὰ αὐτὴ τοῦ κόσμου ἕνας λαὸς χριστιανικός, δοξάζουσα εἰς αἰῶνας αἰώνων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. [Καὶ αὐτός, \ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἃς ἐλεήσῃ πάντας ἡμᾶς.

Μεῖνате εἰς τὸ τέλος σᾶς θέλω λίγα λεπτά.

Δυὸ λόγια. Σᾶς ὠμίλησα στὸ εὐαγγέλιο [στὸν ἀπόστολο, \ ἐπάνω σὲ θρησκευτικὸν καθαρῶς θέμα. Σᾶς ὠμίλησα γιὰ τὸν τίμιον σταυρό. Σᾶς εἶπα, ποιοὶ εἶνε οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ. Ξέχασα μόνο νὰ σᾶς πῶ, ὅτι κοντὰ στοὺς παλαιότερους ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ παλαιῶν, [ἡ ἐποχὴ μας παρουσίασε καὶ νέους παρουσίασαν. Καὶ στὴν ἐποχὴ μας οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ, ἦταν ἄσχημοι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ καὶ αὐτοὶ ἦταν ἄσχημοι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ, εἶνε οἱ Ἰεχωβάδες, οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Κάτω στὴ Σαλονίκη ἕνα παράδειγμα μόνο σᾶς ἀναφέρω. Κάτω στὴν Θεσσαλονίκη, καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, εἶνε [ὑπάρχουν \ μαρμαράδικα. Σ' ἕνα μαρμαράδικο δουλεύουν μέσα ἐργάται χιλιασταί. Λοιπόν, νὰ τοὺς πληρώσῃς λίρες, ἑκατομμύρια, σταυρὸ δὲν θὰ κάνουν, δὲν κάνουν σταυρὸ, δὲν κάνουν σταυρὸ. Κόβουν τὰ χέρια τους, σταυρὸ δὲν κάνουνε. Αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι, αὐτὰ τὰ προϊόντα τῆς ἐβραϊκῆς προπαγάνδας τοῦ σιωνισμοῦ, μισοῦν θανασίμως τὸν σταυρόν. Ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι κάνουμε κανονικῶς καὶ ὀρθοδόξως τὸν τίμιον σταυρόν.

Ἐπίσης ὑπάρχουν, ὅπως εἶπα, καὶ ἐδῶ μερικοὶ ποὺ μισοῦν θανασίμως τὸν σταυρόν ποὺ ὑψώσαμε ἐπάνω εἰς τὸν λόφο τοῦ 1.020. Καὶ μάλιστα ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ποὺ θέλουν ἐπάνω ἐκεῖ εἰς τὸν λόφο νὰ φτειάσουν καζίνα καὶ ξενοδοχεῖα καὶ τουριστικῶς [τουριστικὰ κέντρα. \ Ἀλλὰ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ἐδῶ τῆς πόλεως ε μεθα φύλακες τοῦ τιμίου σταυροῦ.

καὶ ὁ σταυρὸς τῆς Φλωρίνης θὰ εἶνε πάντοτε ἡ σκέπη καὶ ὁ φάρος ὀλοκλήρου ἐδῶ τῆς περιοχῆς μας.

Τώρα δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ σᾶς πῶ. Νὰ σᾶς πῶ εὐχαριστῶ; Δὲν σᾶς τὸ λέγω. Διατὶ δὲν εἶνε κοσμικὸ ἐδῶ σαλόνη. Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ [τόσο ἐκκλησίασμα δὲν ἔχει οὔτε τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, οὔτε τὸ Πάσχα. Σήμερα μαζευτήκατε ἐδῶ, καὶ ἡ παρουσία σας [ἔχει ἀξία. \ Καὶ εἶστε, παρακαλῶ, ὅλοι Φλωρινιώτες. Μποροῦσαν νὰ ἔρθουν σήμερα –γιατὶ δυστυχῶς συκοφάνται ἐξάπλωσαν τὶς συκοφαντίες σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα– καὶ μποροῦσαν νὰ ῥθουν 200 πούλμαν, 200 πούλμαν, νὰ πλημμυρίσῃ μέσα ἡ Φλώρινα. Δὲν τὸ ἐπέτρεψαν σὲ κανένα πούλμαν νὰ ἔρθῃ. Καὶ ε μεθα μόνοι ἐδῶ. Μόνοι ἐδῶ οἱ Φλωρινιώτες μὲ τὸν ἐπίσκοπο, γιὰ νὰ δώσουμε λόγον. Ἡ συμπαράστασί σας ἐδῶ, ἡ παρουσία σας, ἀποδεικνύει τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν σεβασμὸ σας πρὸς τὸν ἐπίσκοπον. Καὶ πιστεῶ ὅτι αὐτὸς ὁ σεβασμὸς θὰ εἶνε μέχρι τέλους, ἕως ὅτου ἐπικρατήσῃ ἡ νίκη καὶ ὁ θρίαμβος μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Καμμίαν κακίαν δὲν αἰσθάνομαι ἀπέναντι στὸν ἐχθρό. Ἀντιθέτως τοὺς εὐχαριστῶ, διότι ἔδωσαν ἀφορμὴ τοὺς εὐχαριστῶ τοὺς κατηγοροῦς, διότι ἔδωσαν ἀφορμὴ νὰ παρουσιαστῇ τὸ φαινόμενο αὐτὸ τοῦ λαοῦ, νὰ συγκλονισθῇ ἐκ βάθους ὁ λαὸς αὐτὸς καὶ κατὰ τὴ μεγάλη πλειοψηφίαν νὰ δώσῃ τὸ παρὼν εἰς μάχας ἱστορικές, μάχας τὰς ὁποίας δίνουμε ὁ λαὸς αὐτός. Καὶ σᾶς λέγω ἕνα λόγο, σοβαρὸ λόγο· ὅτι ὄχι ἐξ Ἀθηνῶν τὸ φῶς, ὄχι ἐξ Θεσσαλονίκης τὸ φῶς, ὄχι ἐκ Βόλου τὸ φῶς, ὄχι ἐξ Ἰωαννίνων [τὸ φῶς \ ἐκ Φλωρίνης τὸ φῶς!

Δὲν θὰ ε μεθα ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ τὰ κουτορνίθια. Ὅχι. Θ' ἀποδείξωμεν, ὅτι ε μαστε οἱ ἀγωνιστικότεροι τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἀπὸ τὸν Ἐβρο μέχρι κάτω στὴν Κρήτη, κι ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ἀπὸ τὰ Ἀκροκεραύνεια [τῆς Βορείου Ἡπείρου] μέχρι τὴν Κύπρο, θὰ νικήσῃ ὁ σταυρὸς καὶ μόνο ὁ σταυρὸς.

Ταῦτα τὰ ὀλίγα, ταῦτα τὰ ὀλίγα. Τὸ βράδυ στὶς 7 ἡ ὥρα ὅλοι, διπλάσιοι μέσα εἰς τὸν ναόν. Ὅσοι πιστοί, ὅσοι γνήσια παιδιὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἐλάτε τὸ βράδυ στὶς 7 ἡ ὥρα, γιὰ ν' ἀπολογηθῶ ἐνώπιον ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ· καὶ ἂν εἶμαι ἀνάξιος, νὰ μὲ σταυρώσετε· ἐὰν εἶμαι ἄξιος τῆς ἐπισκοπῆς, ... –Ἄξιος, ἄξιος! (ὁ κόσμος).

Στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα στὶς 7 ἡ ὥρα ἐσπερινός. Σεμνά, χριστιανικά, χωρὶς καμμίαν ἐκδήλωσιν βίας, θὰ διαδηλώσουμε τὸ πιστεῶ μας στὴν πατρίδα καὶ στὸ Χριστό. Τώρα, ὅλοι μαζί - ἕνας λαός, «Δι' εὐχῶν τῶν

ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς»· ἀμήν.
† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

(ἱ. ναὸς Ἁγίας Παρασκευῆς Φλωρίνης 14-9-
1975)

Ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τῆς Ἀνδρονίκης Καπλάνο-
γλου

Στοιχειοθεσία ἱ. μονῆ Ἁγίου Αὐγουστίνου
Φλωρίνης

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγι-
νε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγί... τὴν ...-...-19.... Κατα-
γραφή καὶ σύντμησις ...-...200...

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

ἐπιλογή, ἀπομαγνητοφώνησις (.....
.....) στοιχειοθεσία (μοναχὴ .....
.....), ἀντιπαραβολὴ μὲ τὴν κασσέττα,
α' διορθώσεις (.....) τῆς ἱ.
μονῆς ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης

παρατήρησις: .....

σελιδοποιήσις: ... ..ίου 2016

**Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ
ὁποία ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. ... .. -
... τὴν ...-...-19... μὲ ἄλλο τίτλο. Κα-
ταγραφή καὶ σύντμησις ...-...-2016.
Τὴν ὁμιλία αὕτῃ μπορεῖτε νὰ τὴν
ἀκούσετε χωρὶς περικοπὲς στὸ cd
...Α τῆς σειρᾶς «ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ»
(πληροφορίες στὸ τηλέφωνο 23850-
28868)**